

изабран Предсједнику Црне Горе и Скупштини; ако Скупштина не донесе одлуку о захтјеву из става 1. овог члана, у року од 30 дана од дана подношења захтјева, судији Уставног суда престаје функција истеком тог рока“ (члан 7). „О покретању кривичног поступка против предсједника или судије Уставног суда надлежни суд је дужан без одлагања да обавијести Уставни суд; у случају из става 1. овог члана, предлог да предсједник Уставног суда не врши дужност могу поднијети најмање троје судија Уставног суда, а предлог да судија Уставног суда не врши дужност може поднијети предсједник Уставног суда; у доношењу одлуке не учествује предсједник, односно судија о чијем вршењу дужности се одлучује“ (члан 8). „Иницијативу за утврђивање испуњења услова за престанак функције због стицања права на старосну пензију, односно осуде на безусловну казну затвора или разлога за разрјешење судије Уставног суда подноси предсједник Уставног суда, а за предсједника Уставног суда најмање троје судија Уставног суда; о доношењу правоснажне осуђујуће пресуде против предсједника или судије Уставног суда надлежни суд је дужан да без одлагања обавијести Уставни суд“ (члан 9).

„Уставни суд ће обавијестити предсједника Црне Горе и Скупштину о истеку мандата судије Уставног суда и о испуњењу услова за старосну пензију, најкасније шест мјесеци прије наступања разлога за престанак функције“ (члан 10).

Надлежност Уставног суда, у цјелини је уставна материја (*materia constitutionis*) и одређена је методом енумерације (таксативног набрајања). У окриву својих девет надлежности, Уставни суд рјешава све облике „нарушавања Устава“, а међу њима се налазе уставноправни спорови који нијесу типични „уставни спорови“ (изборни спорови и спорови у вези са референдумом који нијесу у надлежности других судова). Уставни суд одлучује о сагласности закона с Уставом и потврђеним и објављеним међународним уговорима; о сагласности других прописа и општих аката с Уставом и законом, односно о уставности и законитости, свих општих аката и других прописа које доносе законодавна и извршна власт.

Основна надлежност Уставног суда је контрола уставности и законитости или тзв. нормативна контрола – *a posteriori* (заштита *in abstracto*), која представља опште добро европског јавног права (Silvio Gambino).

Контроли уставности подлијежу закони, како у материјалном, тако и у формалном смислу. У најважнијем уставном спору, контроли уставности или законитости општих аката, Уставни суд, по покретању поступка до доношења коначне одлуке, на захтјев подносиоца предлога, односно иницијативе, сагласно Закону о Уставном суду може обуставити извршење појединачног акта или радње предузете на основу закона или другог општег акта чију уставност или законитост оцјењује, уколико подносилац предлога, односно иницијативе учини извјесним наступање неотклоњивих